

Ieder mens is uniek, maar sommige oplossingen zijn universeel. Maak maatwerk schaalbaar.

Wat wij zien

Iedere jongere die de jeugdzorg verlaat, heeft een uniek verhaal. Maar de problemen waarmee zij te maken krijgen, zijn niet uniek. Sterker nog: die zijn vaak hetzelfde. Er zijn patronen en rode draden die we steeds zien terugkomen. Als we die niet herkennen en omzetten in een structurele aanpak blijven we eindeloos zorg leveren zonder het echte probleem op te lossen. Want één keer is een incident, twee keer is toeval, drie keer is een patroon.

Hoe dan wel?

In de jeugdzorg en het sociaal domein wordt maatwerk vaak gezien als niet schaalbaar, omdat iedere situatie uniek is. Maar wat nu als 'maatwerkcasus' wordt gezien of in doorbraakteams wordt opgelost, kan schaalbaar worden gemaakt.

Door slimme oplossingen te bundelen en in te zetten voor meerdere jongeren ontstaat een efficiëntere en effectievere aanpak. Dit principe wordt al op andere sectoren met succes toegepast, dus laten we dat vooral afkijken. Het is mogelijk om herbruikbare oplossingen te creëren zonder de menselijke maat te verliezen.

Een paar belangrijke principes van schaalbaarheid zijn:

Modulariteit:

Oplossingen maken die flexibel zijn en makkelijk aangepast kunnen worden aan de behoeften van elk individu.

Standaardisatie van processen:

Op een vaste manier werken, zodat alles efficiënt en met dezelfde kwaliteit gebeurt, zonder aan persoonlijk contact in te boeten.

Datagestuurd werken:

Slim gebruik maken van data om te zien wat er nodig is, wanneer dat nodig is en mede daarop besluiten nemen.

Bekijk onze [website](#) en volg ons op [LinkedIn](#).

Beter goed gejat dan slecht bedacht

In de medische wereld wordt maatwerk gecombineerd met standaardisering. Bij een knieprothese ben je als patiënt uniek, maar door gestandaardiseerde implantaten te gebruiken en een vast chirurgisch protocol te volgen, is de zorg zowel maatwerk als efficiënt en schaalbaar.

In de jeugdzorg ontstaat nu vaak rond hun achttiende verjaardag paniek. Met noodoplossingen wordt de paniek bezweerd; de jongere gaat naar een nieuwe plek binnen de opties die voorhanden zijn en soms wordt een plek passend gemaakt met maatwerk. We hebben vierkantjes door rondjes geduwd. Want deze jongere staat niet op straat, maar nog wel in de wachtkamer van zijn leven.

De noodoplossing is dus niet gericht op wat een jongere echt nodig heeft.

Als je standaardprocessen zou inrichten en met regelmaat in kaart brengt wat de woonzorgbehoeften zijn van jongeren die nu jeugdzorg met verblijf ontvangen én je zou dit bijhouden, dan heb je minder panieksituaties én er kan woonzorg worden geboden die wel bij de jongeren in kwestie passen.

Door te kijken naar de rode draden in de woonzorgbehoefte van deze groep, kunnen we vier uitstroomprofielen definiëren. Binnen die profielen kan een gemeente flexibel aanbod toevoegen wat aansluit op het individu.

Dit betekent:

- ✓ Minder bureaucratie;
- ✓ Lagere kosten;
- ✓ Meer tijd en aandacht voor wat écht telt: jongeren in jeugdzorg helpen aan een stabiele woonplek wanneer ze klaar zijn voor de volgende stap.

Die uitstroomprofielen hebben we samen met het NJI gemaakt en vind je [hier](#).